

РЕШЕНИЕ

№ 7640

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 30.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7690** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по повод жалба вх. № 24790 от 07.08.2020 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № Е – 15 – 57 – 30 от 27.07.2020 г. по описа на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор С. И. срещу решение № Ж – 456 от 03.07.2020 г. на КЕВР, с което по т.1. е прекратена административната преписка по жалба вх. № Е – 15 – 57 – 30 от 16.09.2019 г. на жалбоподателя срещу [фирма] в частта ѝ относно изменение на срока на действащия договор за доставка на природен газ на изходен пункт на газопреносната мрежа, като недопустима и по т.2 е прекратена посочената преписка в частта ѝ относно твърденията на дружеството, че с действията си [фирма] пресича процеса по либерализация на пазара на природен газ, като неоснователна.

С жалбата се иска съдът да отмени решението като постановено неспазване на установената форма и противоречие с материалноправните разпоредби. Излагат се съображения, че процесното решение е подписано едновременно от председателя на КЕВР и от главния секретар на комисията. Инвокират се съображения, че при изпълнение на регулаторни се и правомощия КЕВР е действала в разрез с общите принципи, регламентирани в чл. 23 ЗЕ. В хода на съдебното производство

жалбоподателят редовно призован, не се представлява. Депозира писмено становище. Ответникът – КЕВР, редовно призован, се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата, предлагат да се отхвърли и да бъде потвърден административния акт като правилен и законосъобразен. Претендират юрисконсултско възнаграждение. Депозира писмено становище, в което изразява съображение за недопустимост на съдебното производство.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована, се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата, предлага да се отхвърли като неоснователна. Претендира разноси.

Административен съд София - град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано във връзка с определение № 921 от 04.02.2020 г., постановено по адм. дело № 261 от 2020 г. на АССГ, оставено в сила с определение № 4910 от 27.04.2020 г. по адм. дело № 3168 от 2020 г. на ВАС, с което жалбата на [фирма] срещу Решение по т. 5 на Протокол № 177 от 23.10.2019 г. от закрито заседание на КЕВР, е оставена без разглеждане, а административната преписка е изпратена на Комисията за приключване на образуваното административно производство.

В изпълнение на описаните съдебни актове, КЕВР на основание чл. 10, ал.1, т.2 от Правилника за дейността на Комисията и нейната администрация със заповед на председателят ѝ е назначена работна група, която да разгледа и анализира писмо с вх. № Е – 15 – 57 – 30 от 16.09.2019 г. на [фирма] при спазване на дадените от съда указания.

С писмо изх. № Е – 15 – 57 – 30 от 04.06.2020 г. е изискано от [фирма] да извърши проверка и да изпрати в КЕВР становище по писмо с вх. № Е – 15 – 57 – 30 от 16.09.2019 г. на жалбоподателя, както и относимите документи.

В отговор с писмо вх. № Е – 15 – 57 – 30 от 15.06.2020 г. до КЕВР, заинтересованата страна посочва, че изрично възразява срещу несъстоятелните и необективни твърдения, изложени от жалбоподателя. Според [фирма] основанията за извършване на проверка и разглеждането на твърденията по същество са отпаднали с оглед факта, че видно от приложеното Допълнително споразумение към Договор № 494 – 191 за доставка на природен газ на изходен пункт на газопреносната мрежа, ведно с Годишна програма за 2020 г., е подписано от [фирма].

Въз основа на събраните в хода на административната процедура писмени документи, КЕВР се произнася с решение № Ж – 456 от 03.07.2020 г., с което на основание чл. 27, ал.2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 22, ал.1, т.3 и ал.7, чл. 13, ал.8 от ЗЕ прекратява административната преписка по жалба с вх. № Е – 15 – 57 – 30 от 16.09.2019 г. на [фирма] срещу [фирма] в частта ѝ относно изменение на срока на действащия договор за доставка на природен газ на изходен пункт на газопреносната мрежа, като недопустима и на основание чл. 22, ал.1, т.3 и ал.7 във връзка с чл. 76, ал.4, т. 9 от ЗЕ, във връзка с чл. 147 от Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката КЕВР прекратява административната преписка по жалба с вх. № Е – 15 – 57 – 30 от 16.09.2019 г. на оспорващия срещу заинтересованата страна по делото в частта ѝ относно твърденията на [фирма], че с действията си [фирма] пресича процеса по либерализация на пазара на природен газ, като неоснователна.

За пълнота следва да се посочи, че между [фирма] и [фирма] са сключени следните

договори:

- договор за доставка на природен газ на изходен пункт № 494-191, действащ от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. и
- договор за доставка на природен газ на входен пункт № 494-192, действащ от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г.

От данните по делото се установява, че между жалбоподателя и заинтересованата страна е подписано Допълнително споразумение № 1 от 23.12.2019 г. към Договор № 464 – 191, както и Годишна програма за 2020 г., за които жалбоподателят твърди, че му ограничават достъпа до свободния пазар на природен газ, обвързвайки го още през 2019 г. с допълнително споразумение за удължаване на срока по съществуващия договор за доставка на природен газ до 01.01.2012 г.

Съгласно т.3.1. от Договора за доставка на природен газ на изходен пункт се установява, че „Настоящият договор влиза в сила, считано от 07.00ч. на 01.01.2019г. и е със срок на действие 07.00ч. на 01.01.2020г.“, а съгласно т.3.2. от същия договор „Срокът на действие на Договора може да се удължи с Допълнително споразумение, подписано от двете страни“. Съгласно т.16.1.-, „Доставчикът може да предложи изменения в условията на Договора, ако те са обусловени от промяна в условията за закупуване, пренос и/или съхранение на природен газ и/или изменения в действащата нормативна уредба. В този случай Доставчикът уведомява писмено клиента за новите условия по Договора. Уведомлението се изпраща не по-късно от 30 дни, преди датата, от която ще се прилагат новите условия по Договора.“ Съгласно т. 16.2. от същия договор „Всички спорове, възникнали при изпълнението на Договора, включително тези, породени или отнасящи се до неговото тълкуване, недействителност, изпълнение или прекратяване, както и споровете за попълване на празноти в Договора или приспособяването му към нововъзникнали обстоятелства, страните решават чрез преговори. При невъзможност за разрешаване на споровете чрез преговори, те подлежат на разглеждане и решаване от съответния компетентен съд.“

В Приложение № 1 към договора за доставка на природен газ на изходен пункт е годишната програма за доставка на природен газ, съдържаща: количествата, които ще се доставят през всяко от тримесечията, в това число по месеци; брой на дните във всеки месец, в които клиентът ще приема доставяния газ; дневно договорено количество за всеки месец в MWh/ден; пункт/ове за предаване-приемане; дневно договорено количество за всеки Пункт за предаване-приемане.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително изисканите от съда .

При така установената фактическа обстановка, съдът намира подадената жалба за неоснователна.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Правният интерес на [фирма] по спора се обосновава с определение № 8281 от 07.07.2021 г., постановено по адм.дело № 5343/2021 г. по описа на ВАС, Трето отделение, с което е отменено Определение№ 2452 от 05.04.2021 г. по настоящето производство и е делото е върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по него.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, на когото са възложени

функции по регулиране на дейностите в енергетиката – чл. 10 ЗЕ, а с чл. 22, ал. 1, т. 1 - 3 от ЗЕ на КЕВР е предоставено правомощието да разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон и на лицензианти срещу лицензианти, свързани с изпълнението на лицензионната дейност по този закон, както и на В и К оператори срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. В ал. 7 на посочената разпоредба е предвидено, че процедурата по подаване, разглеждане и доброволното уреждане на споровете се извършва по реда на Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетика (Наредба № 3/2013 г.). В чл. 49, ал. 2, т. 7 от Наредба № 3 е записано, че неразделна част от лицензията са утвърдените общи условия на договори. Съгласно чл. 75, ал.2, т.1 и т.2 от ЗЕ комисията провежда контрол за спазване на условията по издадените лицензии.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваното решение е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В съответствие с чл.22, ал.1, т.3 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на лицензианти срещу лицензианти, свързани с изпълнението на лицензионната дейност по този закон, както и на В и К оператори срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. Съгласно чл.22, ал.7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл.60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата– чл. 144 и сл. са спазени– изготвен е доклад от работна група и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Предвид това съдът намира, че не са допуснати процесуални нарушения в хода на административното производство.

Нормативната уредба, регулираща засегнатите обществени отношения се съдържа в Закона за енергетиката (ЗЕ), Правилата за търговия с природен газ (ПТПГ), Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3),

както и в издадената Лицензия № Л – 214-14 от 29.11.2009 г. за осъществяване на дейността „обществена доставка на природен газ“ за територията на Република България, издадена за срок от 35 (тридесет и пет) години на [фирма].

Съгласно чл. 173, ал. 1 от ЗЕ, в редакцията му до 08.10.2019 г., сделките с природен газ се извършват въз основа на писмени договори при спазване на разпоредбите на този закон и на правилата за търговия с природен газ, приети от Комисията. Съгласно чл. 4, ал. 3, т. 1 от ПТПГ общественият доставчик сключва договори за доставка на природен газ с крайни снабдители, доставящи предприятия, търговци на природен газ във и извън страната и с клиенти. Според чл. 5, ал. 1 от ПТПГ, предметът на договорите за доставка е продажбата на природен газ. В ал. 2 на същата разпоредба е регламентирано задължителното минимално съдържание на договорите по ал. 1 - предмет на договора, права и задължения на страните по него; програма, съдържаща информация за количествата природен газ, договорени за доставка по тримесечия, месеци и дни, както и максимално и минимално дневно количество; период от време и условия за доставка на количества природен газ със съответните качествени показатели и параметри, в това число пункт на приемане, предаване и измерване на природния газ; ред, срокове и начини за заплащане на доставяните количества природен газ; санкции при неизпълнение на задължения на страните по договора; условия за едностранно прекратяване на договора от страна на клиента без заплащане на допълнителни такси и/или санкции извън договорените; финансови гаранции от страна на клиента, гарантиращи изпълнението на задълженията му по договора за доставка и условия, ред и срокове за преустановяване, ограничаване и възстановяване на доставките в случай на неизпълнение на задължения по договори за доставка. Съгласно чл. 5, ал. 3 от ПТПГ, когато страна по договорите е общественият доставчик, условията на доставка са обвързани с условията по договорите, по които общественият доставчик купува, пренася и съхранява природния газ. Договорите на обществения доставчик с неговите клиенти не подлежат на одобряване от Комисията (по аргумент от чл. 173, ал. 1 от ЗЕ). Съобразно предоставените от закона правомощия по чл. 21 ал. 1, т. 9 от ЗЕ във връзка с чл. 41 от ПТПГ, Комисията контролира спазването на ПТПГ, в случая за наличие на задължителното минимално съдържание на договорите за доставка на природен газ. Договорите за доставка на природен газ между жалбоподателя и заинтересованата страна – договор за доставка на природен газ на изходен пункт № 494-191, действащ от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. и договор за доставка на природен газ на входен пункт № 494-192, действащ от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г., са сключени в съответствие с чл. 5 от ПТПГ и имат минимално предвиденото съдържание, съгласно чл. 5, ал. 2 от ПТПГ. Според чл. 76, ал. 1 от ЗЕ, Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензи. Съгласно ал. 4, т. 8 от същата разпоредба, Комисията текущо контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително: проверки на основателността на жалби и сигнали срещу енергийните предприятия, включително за договорни нарушения.

Видно от горното, контролът на КЕВР по отношение на договорите за доставка на природен газ се ограничава до съответствието на договорните клаузи с императивно регламентираните в действащото законодателство разпоредби. В нормативните актове, регламентиращи извършването на лицензионната дейност „обществена доставка на природен газ“, така също и в издадената на [фирма] лицензия за извършване на

дейността „обществена доставка на природен газ“ за територията на Република България, както и в чл. 5 от ПТПГ, не се съдържат императивни правила за одобряване на срока на договорите на обществения доставчик с неговите клиенти. КЕВР няма правомощие да одобрява в цялост договорите на обществения доставчик на природен газ с неговите клиенти, срока на договора или да контролира неговата продължителност. С оглед изложеното и съгласно условията (т. 3.2. и т. 16.1.) на подписания между двете дружества договор за доставка на природен газ на изходен пункт на газопреносната мрежа, съдът споделя изводът на административния орган, че контрактът не противоречи на императивни разпоредби от компетентността на КЕВР. Възникналият спор относно срока на договора е търговски спор и съгласно чл. 16.2. от договора подлежи на решаване от надлежния съд. Следователно, в тази си част искането е недопустимо.

Според чл. 76, ал. 4, т. 9 от ЗЕ Комисията текущо контролира наличието на ограничаващи договорни практики и разпоредби за изключителност, които може да възпрепятстват небитови клиенти да сключват договори едновременно с повече от един доставчик или да ограничават избора им на доставчици.

Съгласно чл. 178а, ал. 1 от ЗЕ, крайният снабдител е лицензирано за дейността си лице, което осигурява снабдяването с природен газ на крайни клиенти, присъединени към газоразпределителна мрежа, в съответствие с правилата по чл. 21, ал. 1, т. 10 от ЗЕ. Според ал. 2 от същата разпоредба, за нуждите на снабдяването по ал. 1 крайният снабдител сключва сделки за доставка на природен газ с обществения доставчик, с производители на газ от възобновяеми източници и може да сключва сделки за доставка на природен газ с добивни предприятия и с търговци на природен газ. Съответно, според чл. 4, ал. 8, т. 2 от ПТПГ, крайните снабдители сключват договори за доставка на природен газ с обществения доставчик, доставящи предприятия и търговци във и извън страната.

Жалбоподателят в качеството му на краен снабдител, с цел осигуряване на снабдяването с природен газ на крайните си клиенти, не е ограничен съгласно ЗЕ и ПТПГ да сключва договори за доставка на природен газ само с обществения доставчик [фирма], а може да сключва договори и с доставящи предприятия и търговци във и извън страната. Разглежданият договор не съдържа клаузи, които да го възпрепятстват да сключва договори и с други доставчици, с цел изпълнение на лицензионните си задължения да осигурява снабдяването с природен газ на крайни клиенти, присъединени към газоразпределителната му мрежа. Поради което, неоснователни са твърденията на жалбоподателя за недобросъвестност на [фирма]. [фирма] по никакъв начин не е ограничен във възможността да сключи договор за доставка на природен газ с друг доставчик, както в страната така и извън нея при конкурентни условия.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че атакуваното решение е

законосъобразно, а жалбата – неоснователна. Не се констатират основанията посочени в чл.146 от АПК за отмяна на Решение № Ж - 456 от 03.07.2020 г. на КЕВР, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателят остават направените от него разноски. Ответникът и заинтересованата страна претендират разноски за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде уважено. В тази връзка е необходимо да се отбележи, че на ответника на основание чл. 143, ал.3 от АПК във връзка чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв. На Заинтересованата страна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв. на основание чл. 143, ал. 4 от АПК във връзка чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Въз основа на изложените мотиви, Административен съд София-град, Трето отделение, 8 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор С. И., срещу Решение № Ж-456/03.07.2020 г. на КЕВР.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране, сумата в размер на 100,00 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 100,00 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 - дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: